

U S N E S E N Í

Krajský soud v Ústí nad Labem rozhodl samosoudkyní JUDr. Markétou Lehkou, Ph.D. v právní věci **žalobce: P. R.**, nar. „X“, bytem „X“, **proti žalované: P o l i c i i ČR, Krajské ředitelství policie Ústeckého kraje, Územní odbor Most**, se sídlem v Mostě, ul. Václava Řezáče č. p. 224/3, **v řízení o žalobě proti rozhodnutí o udělení pokuty v blokovém řízení dne 21. 5. 2013, č. j. KRPU-119743/PŘ-2013-040864, ev. č. bloku „X“**,

t a k t o :

- I.** Žaloba **s e o d m í t á .**
- II.** Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

Žalobce se žalobou podanou k poštovní přepravě dne 17. 7. 2015 domáhal zrušení rozhodnutí žalované Policie ČR, Krajské ředitelství policie Ústeckého kraje, Územní odbor Most, ze dne 21. 5. 2013, č. j. KRPU-119743/PŘ-2013-040864, ev. č. bloku „X“, kterým mu byla uložena pokuta v blokovém řízení ve výši 300,-Kč za přestupek dle ust. § 125c odst. 1 písm. f) bod 5 zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o silničním provozu“). Žalobce se měl dopustit přestupku tím, že v Mostě na ul. J. Skupy řídil dne 21. 5. 2013 kolem 9.00 hod. vozidlo tov. zn. FIAT Marea, r. z. „X“, kdy na křižovatce s ulicemi Tř. Budovatelů a Moskevská nezastavil na signál s červeným světlem „Stůj!“.

Před vlastním projednáním věci byl soud nejprve povinen zabývat se povahou napadeného rozhodnutí v tom směru, zda se nejedná o rozhodnutí, které je z přezkumné činnosti soudu vyloučeno. K přezkoumávání správního rozhodnutí může soud v rámci správního soudnictví totiž přistoupit jen za předpokladu, že není dána překážka, která by mu bránila věcně rozhodnout. Jinak soudu nezbyvá nic jiného, než podanou žalobu jako nepřipustnou podle ust. § 46 odst. 1 písm. d) zákona č. 150/2002Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“), usnesením odmítnout. O tom, kdy nastává taková situace, hovoří mimo jiné ust. § 68 písm. a) s. ř. s., kde je uvedeno, že žaloba je nepřipustná také tehdy, nevyčerpal-li žalobce řádné opravné prostředky v řízení před

správním orgánem, připouští-li je zvláštní zákon, ledaže rozhodnutí správního orgánu bylo na újmu jeho práv změněno k opravnému prostředku jiného.

V daném případě je nepochybné, že žalobce brojí proti rozhodnutí o pokutě, která mu byla uložena v blokovém řízení. Na tomto místě je ovšem nutno zdůraznit, že dle ust. § 84 odst. 2 zákona č. 200/1990 Sb., o přestupcích, ve znění pozdějších předpisů, se proti uložení pokuty v blokovém řízení nelze odvolat.

Otázkou přípustnosti soudního přezkumu pokuty uložené v rámci blokového řízení se zabýval Nejvyšší správní soud ve svém rozsudku ze dne 29. 12. 2004, č. j. 6 As 49/2003 - 46, publikovaném ve Sbírce rozhodnutí Nejvyššího správního soudu pod č. 505/2005 a také na www.nssoud.cz, kdy závěry obsažené v tomto rozsudku doposud nebyly nikterak překonány. Nejvyšší správní soud v tomto rozhodnutí dospěl k závěru, že přestupek, který byl projednán v blokovém řízení, přičemž obviněný z přestupku s projednáním dotyčného přestupku souhlasil, nelze ve správním soudnictví přezkoumávat, a to s poukazem na ust. § 68 písm. a) s. ř. s., kdy žalobu je nutno pro nepřípustnost dle ust. § 46 odst. 1 písm. d) s. ř. s. odmítnout. Shodně Nejvyšší správní soud judikoval v poslední době např. i v rozsudku ze dne 6. 6. 2013, č. j. 9 As 125/2012 – 33, který je dostupný na www.nssoud.cz.

V daném případě byla obviněnému z přestupku, v němž byl Policií ČR ztotožněn právě žalobce, uložena pokuta v blokovém řízení, což signalizuje situaci, že obviněný z přestupku byl při svém přestupkovém jednání na místě přistižen, dále že za toto přestupkové jednání bylo možné uložit pokutu na místě a že obviněný z přestupku byl ochoten blokovou pokutu zaplatit, což stvrzuje svým podpisem na příslušném pokutovém bloku. Pokud by nebyly tyto podmínky kumulativně splněny, nebylo možné dotyčný přestupek projednat v blokovém řízení.

Žalobce by měl vzít v potaz skutečnost, že při uložení blokové pokuty obviněný z přestupku nevyčerpává všechny opravné prostředky v řízení před správním orgánem, které právní předpisy připouštějí, přičemž uložení blokové pokuty přestupkové řízení končí a již je vyloučeno vést standardní přestupkové řízení, které končí vydáním rozhodnutí o přestupku, resp. odvolací rozhodnutí o přestupku, jež představuje rozhodnutí ve smyslu ust. § 65 s. ř. s.

Faktem tak zůstává, že předmětná žaloba brojí proti rozhodnutí o uložení pokuty v blokovém řízení za přestupek, aniž by vůči tomuto přestupku byly vyčerpány všechny opravné prostředky v řízení před správním orgánem, které právní předpisy připouštějí. Zdejší soud přitom neshledal žádný důvod k odchýlení se od výše předestřených závěrů Nejvyššího správního soudu vyslovených v jeho rozsudku ze dne 29. 12. 2004, č. j. 6 As 49/2003 - 46, a proto dospěl k závěru, že v daném případě je dán důvod pro odmítnutí žaloby jako nepřípustné podle ust. § 68 písm. a) s. ř. s. Soudu tudíž nezbylo, než žalobu podle ust. § 46 odst. 1 písm. d) v návaznosti na ust. § 68 písm. a) s. ř. s. ve výroku usnesení ad I. jako nepřípustnou odmítnout.

Pro úplnost soud směrem k žalobci podotýká, že žalobce u Krajského soudu v Ústí nad Labem v minulosti již brojil proti identickému rozhodnutí o uložení pokuty v blokovém řízení za předmětný přestupek, přičemž žaloba byla tehdy odmítnuta usnesením ze dne 4. 4. 2014, č. j. 78 A 2/2014 – 26, které nabylo právní moci dne 10. 4. 2015, a to rovněž pro nepřípustnost podle ust. § 46 odst. 1 písm. d) v návaznosti na ust. § 68 písm. a) s. ř. s.

Dále soud pro úplnost rovněž podotýká, že i kdyby nebyla předmětná žaloba nepřípustná, tak byla podána opožděně, neboť dle ust. § 72 odst. 1 s. ř. s. žalobu lze podat do dvou měsíců poté, kdy rozhodnutí bylo žalobci oznámeno doručením písemného vyhotovení nebo jiným zákonným způsobem. V daném případě byla žalobci pokuta v blokovém řízení uložena dne 21. 5. 2013, přičemž žalobce dle svého žalobního tvrzení, které uplatnil v žalobě evidované u Krajského soudu v Ústí nad Labem pod sp. zn. 78 A 2/2014, se o rozporovaném přestupku dozvěděl nejpozději dne 17. 9. 2013, kdy nahlížel do správního spisu vedeným Magistrátem Města Mostu ve věci dosažení 12 bodů v bodovém hodnocení řidiče. Žalobce však žalobu podal k poštovní přepravě až dne 17. 7. 2015, a tedy po téměř dvou letech od doby, kdy se o uložení blokové pokuty za rozporovaný přestupek nejpozději dozvěděl.

Vedle toho soud pro úplnost směrem k žalobci podotýká, že pokud v předmětné žalobě namítal, že se dotyčného přestupku nedopustil a že nepodepsal výše specifikovaný pokutový blok, tak by měl vzít na vědomí skutečnost, že dle judikatury Nejvyššího správního soudu (k tomu srov. např. jeho rozsudky ze dne 24. 8. 2010, č. j. 5 As 39/2010 - 76, publikovaný ve Sbírce rozhodnutí NSS pod č. 2145/2010 a také na www.nssoud.cz nebo ze dne 4. 12. 2013, č. j. 6 A 67/2013 – 16, který je dostupný na www.nssoud.cz), měl možnost brojit proti tomuto přestupku ze dne 21. 5. 2013 námitkami v rámci řízení vedeném na základě Oznámení o dosažení 12 bodů v registru řidičů a výzva k odevzdání řidičského průkazu v důsledku pozbytí řidičského oprávnění ze dne 30. 5. 2013, č. j. MmM/067820/13/OSČ/C, ve smyslu ust. § 123c odst. 3 zákona o silničním provozu, což žalobce učinil. V případě, že žalobce nebyl spokojen s vyřízením jeho námitek ze strany Magistrátu města Mostu, měl možnost toto rozhodnutí ze dne 31. 10. 2014, č. j. MmM/074564/OSČ/MF-35, napadnout odvoláním, což žalobce učinil, a o tomto odvolání rozhodl Krajský úřad Ústeckého kraje, odbor dopravy a silničního hospodářství, svým zamítavým rozhodnutím ze dne 14. 4. 2015, č. j. 580/DS/2015, JID: 49546/2015/KUUK/Zvo. A právě toto zamítavé odvolací rozhodnutí krajského úřadu, pokud s ním žalobce nebyl spokojen, a nikoliv opět identické rozhodnutí o uložení pokuty v blokovém řízení za předmětný přestupek, měl žalobce možnost napadnout včasnou žalobou ve smyslu ust. § 65 a násl. s. ř. s. u zdejšího krajského soudu. Tuto časovou posloupnost jednotlivých procesních úkonů přitom soud výslovně nastínil žalobci v již výše citovaném usnesení ze dne 4. 4. 2014, č. j. 78 A 2/2014 – 26, které ovšem žalobce důsledně nedbal.

Výrok ad II. o náhradě nákladů řízení vychází z ust. § 60 odst. 3 s. ř. s., podle něhož žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, byla-li žaloba odmítnuta.

O případném vrácení soudního poplatku žalobci soud nerozhodoval, neboť žalobcem nebyl dosud uhrazen.

Poučení: Proti rozhodnutí lze podat **kasační stížnost** ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Případně-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti **musí** být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

V Ústí nad Labem dne 30. července 2015

JUDr. Markéta Lehká, Ph.D. v.r.
samosoudce

Za správnost vyhotovení:
Iva Tovarová